

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczy-

pospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od słoðu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 1.440.000 do kwoty 2.880.000 mk. polskich od kaźdych 16,38 kg. (1 puda) wagi słoðu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

2) Opłatę akcyzową, jaką uiszczają mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.766 kg. (dwa tysiące pudów) słoðu, podwyższa się z kwoty 1.200.000 do kwoty 2.400.000 mk. polskich od kaźdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi słoðu.

3) Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 2.400.000 do kwoty 4.800.000 mk. od kaźdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od kaźdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów, przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 138.000 do kwoty 276.000 mk. p.
- b) dla browarów, przerabiających do 30.000 hektolitrów piwa z kwoty 141.000 do kwoty 282.000 mk. polskich.
- c) dla browarów, przerabiających do 50.000 hektolitrów piwa z kwoty 144.000 do kwoty 288.000 mk. polskich.
- d) dla browarów, przerabiających do 70.000 hektolitrów piwa z kwoty 147.000 do kwoty 294.000 mk. polskich.
- e) dla browarów, przerabiających ponad 70.000 hektolitrów piwa z kwoty 150.000 do kwoty 300.000 mk. polskich.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobrana będzie od zapasów brzezki, względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywoźącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce.

z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 1.200.000 mk. polskich.

- 2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stoień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni za granicę po 240.000 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 300.000 marek polskich, najmniej jednak 4.800.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze województwa śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8°/o ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwszych 10.000 hektolitrów po 2.160.000 mk. p.
za dalsze 20.000 hektolitrów po . . . 2.280.000 mk.
powyżej 30.000 . . . 2.400.000 „

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13°/o ekstraktu brzezki podstawowej o 62.5^o/o wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hektolitrów po . . . 3.570.000 mk. p.
2) za dalsze 20.000 hektolitrów po 3.710.000 „ „
3) powyżej 30.000 hektolitrów po . 3.900.000 „ „
za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13°/o ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4°/o ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy podatkowej, ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 917) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 750.000 mk. polskich od hektolitra.

§ 8. Piwo, znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie, podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach pięciu od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Piwo, znajdujące się w transporcie, ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 1.200.000 marek polskich od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego

rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10°/o ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*